

Правила поведінки на вулицях та водоймах у зимовий період

Зима вважається чудовою порою року, водночас холод і низькі температури зобов'язують нас правильно підбирати одяг і взуття перед виходом на вулицю, пам'ятати, що алкогольне сп'яніння негативно впливає на осіб, які перебувають на вулиці.

Із метою запобігання та зменшення ризику виникнення надзвичайних ситуацій, які можуть викликати людські жертви, суттєве погіршення стану здоров'я та матеріальні збитки, слід звернути увагу на наступне:

- для пересування під час ожеледиці слід користуватися взуттям із підошвою з мікропористої чи іншої м'якої основи та без високих підборів;
- попередити знайомих похилого віку, що під час ожеледиці взагалі не слід виходити з будинку. У разі нагальної необхідності ж слід взяти палицю з гумовим наконечником або з шипом;
- вагітним жінкам слід бути особливо обережними в ожеледицю та не виходити на вулицю без супроводу. Слід зачекати, поки не буде прибраний сніг і не розкиданий пісок на обмерзлий тротуар;
- ходити треба не поспішаючи, ступаючи на всю підошву. Руки краще звільнити від речей. Необхідно пам'ятати, що поспіх збільшує ймовірність падіння. При порушенні рівноваги швидко присядьте – найчастіше це дає змогу втриматися на ногах. Не тримайте руки в кишенях – це збільшує ймовірність не лише падіння, але й отримання важких травм, особливо переломів;
- слід обходити металеві кришки люків. Як правило, вони вкриті льодом та можуть бути погано закріплені та перевертатися, що створює додаткову небезпеку травмування;
- застерігаємо від перебігання проїжджої частини дороги під час снігопаду та ожеледиці, оскільки за таких погодних умов значно збільшується гальмівний шлях автомобілів, а падіння перед автомобілем, що рухається, може призвести до каліцтва або до загибелі.
- якщо через деякий час після падіння відчувається біль у голові або в суглобах, нудоту, або якщо утворилися пухлини, слід невідкладно звернутися до лікаря в травмпункт.

Звертаємо також увагу на те, що нестійкі погодні умови – відлига вдень і заморозки вночі, значне нагромадження снігового шару сприяють активному утворенню бурульок на покрівлях споруд (особливо на старих будинках із похилим дахом), що виступають на архітектурних частинах будинків, та великих деревах. Пересуваючись містом у період танення льоду, слід бути особливо уважними. Проходячи повз будинки чи біля високих дерев, необхідно впевнитись у відсутності загрози падіння льодових наростів. Слід триматись на безпечній відстані від будинків та інших споруд, обираючи найбільш безпечний маршрут руху. Ні в якому разі не можна заходити за спеціальні огорожі поблизу будинків чи дерев.

Організуючи відпочинок на водоймі, вкритою льодом, не слід забувати про

небезпеку, яку він приховує.

Застерігаємо, що найбільш небезпечна крига – це перша та остання крига, оскільки вона ще надзвичайно тонка і не витримує маси навіть маленької дитини. Якщо лід має блакитний колір, то він вважається найміцнішим, а якщо білий, то є тонким і неміцним а значить надзвичайно небезпечним. Для однієї людини безпечним вважається лід синюватого або зеленуватого відтінку, товщиною більшою за 7 см., а для групи людей – товщиною не менше, ніж 15 см. При пересуванні декількох людей по льоду треба йти один за одним на відстані 5-6 метрів Малогабаритні, але важкі вантажі слід транспортувати на санях або інших засобах із якомога більшою площею опори на поверхню льоду.

При масовому катанні на ковзанах на водоймах лід повинен бути товщиною не менше, ніж 25 см. Тому, перш ніж ступити на лід водоймища, необхідно дізнатися про товщину льодового покриву. Це можна зробити за допомогою довгої загостреної палиці, але обов'язково легкої, яку вільно можна тримати в руці. Якщо після першого удару палицею на ньому з'явиться вода, лід проб'ється, слід негайно повернутися на те місце, звідки ви прийшли.

Причому перші кроки треба робити, не відриваючи підошви від льоду.

Зауважуємо, що забороняється перевіряти товщину льоду ударами ніг!

Під час руху по льоду необхідно постійно слідкувати за його поверхнею та

обходити небезпечні місця: там, де є швидка течія, джерела, теплі стічні води. Якщо лід недостатньо міцний, слід негайно зупинися і повертатися назад тим же шляхом, роблячи перші кроки без відриву від його поверхні.

Які ж наслідки настають для людини, що опинилась у холодній воді? Так, у людини в крижаній воді перехоплює дихання, голову ніби здавлює залізний обруч, серце посилено і часто б'ється. Щоб захиститися від холоду, організм включає захисну функцію – починає тремтіти. Коли ж температура шкіри знижується до 30 градусів, тремтіння припиняється і організм дуже швидко охолоджується. Дихання стає все рідше, пульс сповільнюється, тиск падає.

Смерть людини, що несподівано опинилася в холодній воді, настає найчастіше через шок, що розвивається протягом перших 5–15 хвилин після занурення у воду або порушення дихання.

Тому, коли людина провалюється під лід:

- не слід піддаватися паніці, а утримуватися на плаву, уникаючи занурення з головою;
- потрібно кликати на допомогу;
- намагатися вилізти на лід, широко розкинувши руки, наповзаючи на його край грудьми і почергово витягуючи на поверхню ноги;
- намагатися якомога ефективніше використати своє тіло, збільшуючи ним опорну площу;
- вибравшись на лід, слід перекотитися і відповзати в той бік, звідки прийшов, де міцність льоду вже відома.

Далі необхідно переодягнутися. Якщо сухого одягу під руками не виявилось, треба викрутити мокрий і знову одягнути його, а щоб зігрітися - виконувати

будь-які фізичні вправи. Можна розтертися сухою вовняною тканиною, потім необхідно сховатися в захищеному від вітру місці, добре укутатися, по можливості випити гаряче.

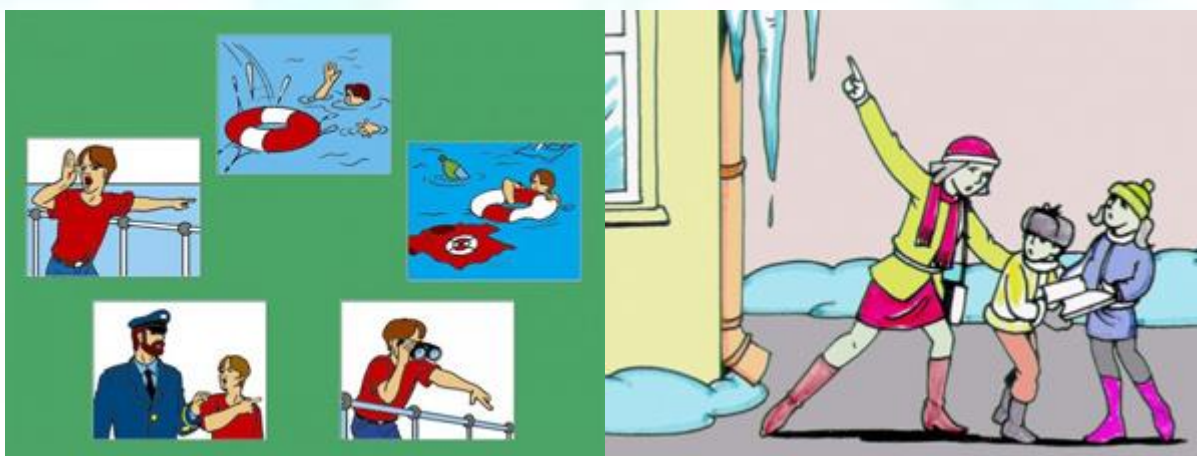
Надаючи допомогу тому, хто провалився, необхідно:

- покликати, якщо це можливо, на допомогу інших;
- знайти предмет, який можна кинути потерпілому: міцну палицю, мотузку, власний пояс, шарф, сумку і рюкзак без речей, якщо вони мають довгу, міцно пристрочену лямку;
- оцінити, наскільки далеко від берега опинився потерпілий, і чи є можливість без перешкод дістатися до нього.

Якщо ви впевнені, що зможете чи готові врятувати людину, то:

- крикніть, що йдете на допомогу;
 - наближайтеся до ополонки поповзом, широко розкинувши руки;
 - підкладіть під себе лижі, дошку, фанеру;
 - обговоріть свої дії з постраждалим: домовтеся про команду, на яку потужним ривком будете його тягнути, а він в цей час намагатиметься виштовхнути тіло на поверхню;
 - не підповзаючи до самого краю ополонки, подайте потерпілому палицю, жердину, лижу, шарф, мотузку, санки чи щось подібне і витягніть його на лід;
 - витягнувши потерпілого на лід, разом із ним поповзом повертайтеся назад.
- Звичайно, кожний нещасний випадок на льоду є індивідуальним, але, як показує досвід, найголовніше не панікувати і правильно оцінити обстановку. Отже, будь обережним, не ризикуй своїм життям!

Правила поведінки на воді та льоду

Заходи з безпеки на льоду

1. У зимовий період місцеві засоби масової інформації під час публікації або передачі метеозведень чи метеопрогнозів повинні давати інформацію про товщину та міцність льоду на місцевих водоймах і особливо попереджувати про його ослаблення під час відлиг чи таненні льоду (особливо в районах промислової та аматорської підлідної рибалки та льодових переправ).

2. Перш ніж ступити на лід, дізнайтесь про товщину льодового покриття на водоймі. У різних місцях річок та озер товщина льодового покриття може бути різною. У гирлах річок та приток міцність льоду послаблена течією.

Міцність льоду можна частково визначити візуально.

На водоймах безпечним вважається лід (при температурі повітря нижче 0 град.):

- для **одного** пішохода - синюватого або зеленуватого відтінку, товщиною не менше 5-7 см (лід блакитного кольору - найміцніший, білого - міцність у два рази менше, сірий - свідчить про присутність води в товщі льоду);

- для **групи людей** (масові переправи пішки) - товщиною не менше 15 см (дистанція в колоні по 4 чоловіка 5 м);

- при **масовому катанні на ковзанах** - 25 см ;

- для **переправи вантажного автомобіля** (колісного) вагою 15 т - 35 - 43 см (дистанція в колоні не менше 35 м);

- для **гусеничного трактора і тягача** вагою 20 т - 40-60 см (дистанція в колоні не менше 30 м).

3. При переході замерзлої водойми необхідно користуватись обладнаними льодовими переправами або прокладеними стежками, а за їх відсутності, перш ніж рухатись по льоду, необхідно намітити маршрут та переконатись у міцності льоду за допомогою пешні. Якщо лід недостатньо міцний, то потрібно припинити рух і повертатись своїми слідами, роблячи перші кроки, не відриваючи ноги від поверхні льоду. Категорично забороняється перевіряти міцність льоду ударами ніг.

4. Під час руху по льоду варто звертати увагу на його поверхню, обходити небезпечні місця та ділянки, покриті товстим шаром снігу. Особливу обережність слід проявляти в місцях зі швидкою течією, джерелами, струмками та теплими стічними водами промислових підприємств, які впадають у водойму, кущами і травою, що виступають на поверхню.

5. При переході по льоду необхідно йти один за одним на відстані 5-6 метрів та бути готовим надати необхідну допомогу людині, яка йде попереду. Транспортування малогабаритних, але важких вантажів проводиться на санях або інших засобах з найбільшою площею опори на поверхню льоду.

6. Користуватись майданчиками для катання на ковзанах, що обладнуються на водоймах, дозволяється лише після ретельної перевірки міцності льоду. Товщина льоду повинна бути не менше 12 см, а при масовому катанні не менше 25 см.

7. При переході водойми на лижах рекомендується користуватись прокладеною лижнею, а за її відсутності - цілиною. Перш ніж рухатись, необхідно відстебнути кріплення лиж та зняти петлі лижних палиць з рук. Якщо є рюкзак або

ранець, необхідно їх узяти на одне плече. Відстань між лижниками повинна бути не менше 5-6 метрів. Під час руху лижник, який іде першим, ударами палиць перевіряє міцність льоду та контролює його стан.

8. Під час підлідного лову риби не рекомендується на невеликому майданчику пробивати багато ополонки, стрибати і бігати по льоду, скупчуватись у великі групи. Рибалки повинні пробивати ополонки одну від одної на відстані 5-6 метрів.

9. Кожний рибалка повинен мати з собою рятувальний жилет та лінь довжиною 15-20 м з петлею на одному кінці і вантажем вагою 400-500 г на іншому кінці.

10. Керівники рибних господарств несуть персональну відповідальність за забезпечення заходів безпеки при вилові риби підлідним способом, за організацію надійного візуального і радіозв'язку з риболовецькими бригадами, які перебувають на льоду, за готовність рятувальних засобів, установаження безперервного спостереження за напрямом і силою вітру, рівнем води, зміною течії і станом льоду.

11. Організації, що проводили роботи з вирубки льоду, повинні огороджувати небезпечні ділянки.

12. Під час роботи з вирубки льоду необхідно обов'язково організувати постійне чергування осіб, які пройшли спеціальну підготовку з надання допомоги на льоду. У розпорядженні чергового постійно наготові повинні бути рятувальні дошки довжиною 4 м, жердина з вірьовкою і петлею, плавучий кінець з плавучою кулею на кінці, рятувальні кола, жилети, пояси, сухі вовняні ковдри у пластикових мішках.

Заходи безпеки при користуванні льодовими переправами

1. Льодові переправи організуються відповідними підприємствами, установами та організаціями, які відповідають за їх безпечну експлуатацію.

2. Режим роботи льодових переправ визначається організаціями, що їх експлуатують, за узгодженням з Державною пошуково-рятувальною службою на водних об'єктах.

3. Організації, що займаються перевезенням людей та вантажів через водойми, з настанням льодоставу обладнують піші та автогужові переправи по льоду з виставлянням відповідних попереджувальних дорожніх знаків, організують відомчі рятувальні пости з необхідним рятувальним обладнанням. Про відкриття та припинення роботи таких переправ через зменшення міцності льоду, про вантажопідйомність цих переправ потрібно оголошувати в місцевих засобах масової інформації.

4. Місця, відведені для переправ, повинні відповідати таким вимогам:

- дороги та спуски, що ведуть до переправ, повинні бути обладнані;
- у районі переправи не повинно бути скидання теплих та виходу ґрунтових вод, а також промоїн, майн та ділянок для вирубки льоду;
- траси автогужових переправ повинні мати односторонній рух, для зустрічного руху прокладається самостійна траса на відстані 40 - 50 метрів.

5. На переправах категорично забороняється:

- пробивати ополонки для рибної ловлі та з іншою метою;
- перехід та переїзд водойми в невідведених місцях.

6. Обладнання та утримання переправ:

- для забезпечення безпеки на переправах виставляються відомчі рятувальні пости з матросами-рятувальниками, які володіють навичками надання допомоги тим, хто терпить лихо на льоду;
- біля під'їзду до переправи встановлюються щити, на яких розміщується інформація про допустимі на даній переправі норми навантаження, а також витяги з цих Правил щодо поведінки на льодових переправах;
- щоденно (зранку та ввечері), а при відлизі - і вдень, проводиться замір товщини льоду;
- межі місця, відведеного для переправи, позначаються віхами на відстані 25-30 метрів одна від одної;
- на обох берегах водойми біля спуску на переправу виставляються щити, укомплектовані рятувальними кругами, жилетами, дошками та драбинами;
- якщо переправа довше 100 метрів, то такі щити виставляються вздовж траси через 50 - 60 метрів (між зустрічними трасами руху).